

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמוך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 26 |

חג הפסח תשפ"א

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

פסח

מה העבודה הזאת לכם הרב המפורסם הקדוש ר' שלמה קארלינער זצוק"ל אמר על פסוק "שחזה עמוקה פי זרות", היינו מי שעושה הפה זר ומתועב, ואפילו מי שהוא אינו רשע ח"ו רק שהוא מרוחק מעבודה והיא זר אצלו נקרא גם כן רשע, וכמאמר בעל מסדר ההגדה "רשע מהו אומר מה העבודה הזאת לכם", היינו שאפילו הוא מרוחק מעבודה ואין לבו שלם בעבודת השי"ת ביראה ואהבה זהו ג"כ רשע, ה' יצילנו. (בית אהרן)

לי"ט ניסן

יומ"ד של הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זיע"א כשנתבקש הרב הקדוש ר' אהרן הגדול זצוק"ל מקארלין בישיבה של מעלה ונגנו ארון אלקים, עשה עליו הספד תלמידו הרב הקדוש מוה"ר שלמה מקארלין זצוק"ל ואמר הנה רש"י ז"ל כתב על הפסוק וזיתהלך חנוך את האלקים ואיננו כי לקח אותו אלקים ח"ל: "צדיק הי' וקל בדעתו לשוב להרשיע לפיכך מהיר הקב"ה וסילקו והמיתו קודם זמנו". ולכאורה קשה אי ס"ד שקל בדעתו לחזור להיות רשע אלא שהקב"ה חס עליו וסילקו קודם זמנו, אי"כ לא היה צריך להעלותו לבחי' גדולה כזו לעשותו מטי"ט שר הפנים לקשור כתרים לקונו וכמה מלאכים נשרפים בהבל פיו כנודע. אלא האמת שאי אפשר לומר ח"ו שהיה קל בדעתו להרשיע חלילה, אכן הכי פירושו שהיה לחנוך עבודה ובחי' רמה כזו שאם היה מדבר עם איזה איש אף בדברים פשוטים ובשגם שלא הוכיח אותו, בכל זאת התחיל האיש להרהר בתשובה ולצעוק אל המלך, וכאשר ראה הקב"ה שעל ידי כך יהיה הביור קודם זמנו והקב"ה רצה לעשותו לאט לאט, על כן סילקו הרבה שנים קודם זמנו מן העולם ובא לבחי' גדולה כזו. זה שכתב רש"י ז"ל "צדיק היה וקל בדעתו", מחמת דעתו הרחבה היה בקל לו לפעול על אחרים אף בדיבור חול בעלמא, "לשוב להרשיע", היינו שישוב בתשובה על רוע דרכם שלא ירשיעו עוד, ובעבור זה היה מוכרח להיות קץ הביור קודם זמנו, ובכן סילקו ישר מן העולם. ואמר על רבו הקדוש שהיה גם כן בבחי' זאת שזה היה דרכו בקודש בדברו עם אחד אף דיבור חול הרהר תיכף בתשובה וצווח רבי תנו לי תיקון. ולכן סילקו הקב"ה קודם זמנו כי נסתלק בן ל"ט שנה.

(זכרון לראשונים דף כא ע"ב בשם ס' סיפורי נפלאות)

לאחר הסתלקות הרה"ק ר' אהרן הגדול זצ"ל הניח רבינו הר"י שלמה קארלינער את הטלית על כתפיו, ואמר לאנשי שלומו של ר' אהרן הגדול בזה הלשון: "בנים אתם לה' אלקיכם" לא התגודדו לא תעשו אגודות אגודות, ולא תשימו קרחה לשון קרירות בין עיניכם למת. ער איז נאר פאר אייערי אויגן למת (- הוא רק בעיניכם למת) אבער ר' אהרן איז ניט קיין מת (- אבל באמת אינו מת), אויב איהר קאנט פוילין בא זיך ניט טראכטין פון ר' אהרן הגדול גלייך וויא ער איז גאר אויף דער וועלט ניט גיווען קאן איך זיין בא איין איין עלטערער (- אם תוכלו לפעול בעצמכם שלא לחשוב מרבי אהרן הגדול כמי שלא היה בהאי עלמא - אזי אוכל להיות עליכם לזקן - מנהיג).

(ברכת אהרן)

עוד אמר [מרן אדמו"ר הצעיר רבי אשר מסטאלין זיע"א] בשם הרב הקדוש מוה"ר שלמה מקארלין שאמר אחר שנתבקש אדוני אבי זקני [מוה"ר"א הגדול מקארלין זיע"א] בישיבה של מעלה: "לא תתגודדו", לא תעשו אגודות אגודות. "ולא תשימו קרחה", לשון קרח וקרירות. כי רק "בין עיניכם למת", אבל באמת עדיין עומד ומתפלל.

(בית אהרן, ליקוטים, דף קנו טור ד)

עצה לחיים

לזבוח את היצר ואז יהיה פסח

בשם הרב הקדוש ר' שלמה קארלינער זצ"ל, ואמרתם זבח פסח הוא לה', היינו כשאתם רוצים לזבוח את היצר הרע פס"ח הוא לה', פ"י אזי תפסחו ותקפצו אל ה'.

(בית אהרן)

מסכת חיים

תולדות חייו (כו)

בביהמ"ד רק עד בית אלוקים..."

זה לעומת זה

עוד מוסיף לספר הנ"ל על בית התיפלה ששקע כנגד התמעטות בית הכנסת, בתקופה הסמוכה לפטירתו של רבינו הרש"ק במלחמה עם הקוזקים הרוסיים בחודש תמוז תקנ"ב, ובוזה הלשון: "ולא רחוק מבית המדרש הנ"ל בית תיפלה של רוסיין הנקרא צערקווע, אך היא היתה נמוכה מבית המדרש של הרב ר' שלמה, וכשבאו הרוסיין לשם התקנאו על הביהמ"ד שהוא גבוה הרבה מבית תיפלתם, והתחילו ראשי הצבא לזרוק בחיצים למעטו, ועל המשך שנתמעט הביהמ"ד מהחיצים נתמעט כסכום הזה גובה שקעה בארץ בית תיפלה של הרוסיין, ואז חדלו לזרוק על ביהמ"ד, אחר זה הרב ר' שלמה הנ"ל כמה פעמים הביט בהחלון אם עוד עומד התפלה ואחר כמה זמן שקעה בארץ עד החלונות. זה האיש שסיפר המעשה ראה בעצמו את הביהמ"ד כי למד שם וגם ראה את בית התיפלה של הרוסיין."

ותשקע ותבלע בארץ

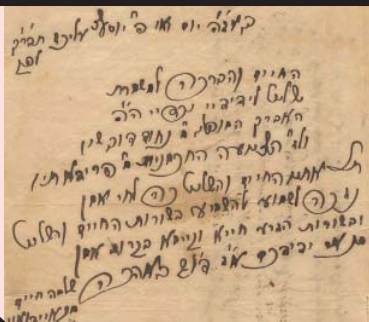
גרסה אחרת ומפורסמת על שקיעת בית תיפלתם בלודמיר, שהיה בעת הסתלקותו של רבינו הרש"ק, ומועברת לקבלה בידי בני העיר לודמיר, כי בשעה שליוו יהודי לודמיר את מרן הרש"ק למנוחת עולמים עברו דרך אחת מכנסיות הנוצרים שעמדה על הדרך לבית העלמין העתיק של העיר והגויים ששמחו לאידם הפעילו את הפעמונים בצריחי הכנסיה לאות שמחה על תדהמתם כולם התישב מרן הרש"ק זיע"א במטתו וצויה על הכנסיה שתשקע באדמה, ולא עברו שבועיים ימים ומבנה הכנסיה שקע כולו ותבלע הארץ אותה.

קדושה ראשונה

העיר לודמיר אכן הפכה למרכז חסידות גדול עם השתקעותו של מרן הרש"ק זיע"א בקרבה. אמנם רבים מתושבי עיר הגליל לודמיר כבר נמנו מאז ומקדם על עדת החסידים. זאת ועוד, זתה העיר לודמיר כי מרן הבעל שם טוב הקדוש זיע"א ביקר בה, וכפי הנראה גם רבותיו של רבינו - המגיד הקדוש ממעזריטש ומרן הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זיע"א שהו שם זמן מה. (וכן הוזכרו כבר [בגליון כג] ביקוריהם של האחים הקדושים רבי אלימלך מליזענסק ואחיו רבי זוסיא מאניפולי זיע"א, וכן מושבו בלודמיר של הרה"ק רבי אהרן השותק מזעליחוב זיע"א).

בין קודש לקודש

על ביקורו של הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זיע"א בלודמיר (יומא דהילולא י"ט ניסן תקל"ב) מסופר שאף היו לו בעיר חסידים שהסתופפו בצילו, ויסד להם בית מדרש שהיה מתפלל עמהם בעת ביקורו בעיר. לאחר שמרן הרש"ק השתקע בלודמיר קבע את מקום תפילתו במקום זה, וכפי המובא בכת"י (הובא ב'יקובץ בית אהרן וישראל' מ' עמ' קנ') 'ובביהמ"ד יש מקום שמונחת על הרצפה דף אחד להבדיל בין קדושת ר' אהרן ובין קדושת ר' שלמה'. ואף המגיד ממעזריטש זיע"א התפלל באותו בית מדרש, וכפי המובא שם: "שמעתי מאיש מהימן שמו ר"ז שוי"ב שהי בעיר (לוצק) לודמיר ולמד שם בביהמ"ד שיסדה ר' אהרן קארלינער וכשהי הרב המגיד ממעזריטש חולה הי' בעיר ... ואמר שזה הביהמ"ד יסדה הרב מקארלין והמשך משער השמים... ואחר זה הי' בעיר הנ"ל ר' שלמה (מלוצק) [לודמיר] ואמר על עצמו שאני השגתי

כ"ק אדמו"ר הרה"ק רבי שלמה חיים פרלוב זיע"א, ראש שושלת הקדוש קווינבוב. [ע' "זרעו בחיים"].

נתקבל מאת "מכון שיח אבות קווינבוב", ותש"ח.

סיפור בחיים חיותו

על נכלאותיו בחיים חיותו, ועל ציונו הקדוש ש"כשעומדים על הציון הוא ממש כמו בחיים חיותו" (הרה"ק רבי אשר מסטאלין זי"ע"א)

הדיון המכריע בליל הסדר

נרתעו והחלו לדפוק על הדלת, לבו של המשמש לא עמד לו מרוב חרדה והוא נפל ארצה מתעלף כאשר צווחת אוי נפליטה מפי. בני הצדיק נחרדו לקול זעקתו של המשמש, חשו למקום והחלו לעוררו מעלפזו בעמל רב עד שהצליחו. לאחר זמן קצר נפתחה הדלת והצדיק רבי מרדכי יצא בשמחה לעריכת הסדר.

- - -

בעת הסדר סיפר הצדיק לבניו את פשר ההתרחשות:

"היו אלו שני שרי מעלה, של פולין ושל רוסיה, אשר שרויים זה עתה במלחמה קשה, וכל אחד בא בטענות לפני בית דין של מעלה כי לו יאות הנצחון, השר של פולין טען כי מאחר וקבל את פליטת יהדות ספרד בשעתו על כן לו נאה לנצח במלחמה. לעומתו טען שרו של רוסיה כי מאחר והוא נוהג ברחמנות על נתיניו, כאשר במדינתו אין נוהג משפט מוות כלל, ויהודים אינם מוצאים להורג, משא"כ בפולין, לכן דווקא לו יאה הנצחון. גמרו בניי של מעלה כי תחילה ילכו לדון בבניי של מטה והלכו לדון לפני הרה"ק מלאדי והרה"ק רבי שלמה מקארלין."

"אך כל אחד משני הקדושים הללו נקט בדרך שונה, הרב מלאדי צידד כשר רוסיה, ורבי שלמה קארלינער סבר כדעת שרו של פולין. ולא יכלו להגיע לכלל הכרעה, והחליטו הביי"ד כי יבאו אצלי ואני השלישי אכריע ביניהם, ואין אתם יכולים לשער גודל היסורים שהיו לי להכריע בכזאת, ולכן לא אביתי תחילה להכניסם ולשמוע את הטענות, אולם לגזירת הביי"ד של מעלה לא יכולתי עמוד ונכנסו השנים אצלי." "שקלתי היטב את הדין וראיתי כי שני הקדושים פסקו כל אחד לשיטתו בצדק ובישר ע"פ התורה שבכתב ותורה שבע"פ, ומה יכולתי לעשות בין ההרים?"

"פניתי אפוא לשר של פולין ואמרתי לו: מילא, רחמיק על פליטי ספרד לא היו כי אם להתעשר ולצבור הון, אולם האם תוכל להבטיח לי שלא יהיה משפט מוות בארצך? סירב השר להבטיח, כי אמר שאינו יודע מה ילד יום. אולם שרו של רוסיה ניאות להבטיח ואמר: יכול אני להבטיח כי עד סוף ימי ממשלתי לא יהיה משפט מוות נוהג בארצך."

"ואם ישנתה החוק? שאלתי, והשר השיב כי ערב הוא על הדבר. "עתה בני" אמר הצדיק וגילה: "דעו, שקשרתי את ראשו מתחת לשולחני, ובאם לא יעמוד בדיבורו, אתיז מיד את ראשו מעלי. וביתנים בקרוב תיגמר המלחמה בהצלחת רוסיה."

ואכן למרבה הפלא עד סוף ימי ממשלת משפחה זו על כס המלוכה, לא היה קיים במדינה עונש מוות אף לפושעים החמורים ביותר נגד המלוכה, כי היה השר כפות בידי הצדיק המושל.

(ע"פ שרשרת הזהב. יי"ש לטופר הרב מנשה ברנשטיין הי"ו על הסיפור הערוך בטוטר"ד)

ליל התקדש חג הפסח בהיכלו של הרה"ק רבי מרדכי מנשכזי זי"ע, הרחק מבית המדרש ניטשת עדיין המלחמה העזה בין צבא פולין לרוסיה, אולם האווירה הטוהרה אינה מופרעת, תפילת החג, ואמירת ההלל מתקיימים בהתלהבות מרובה, ועם סיום התפילה ממחרים החסידים לצאת לבתיהם לעריכת הסדר, כולם מלבד אחד, הרבי. הרבי, במפתיע, ובשונה מנהוגו מידי שנה, פונה אל שלושת בניו הצדיקים ומודיעם כי השנה יכנס לסדר בשעה מאוחרת מאד, שלא כבכל שנה שמזדרז הוא מאד, ועל כן הורה להם להישאר ללמוד בבית המדרש. מי יבוא בסוד המלך, אמרו זה לזה הבנים הקדושים.

פונה הצדיק להיכנס לחדרו, ומצווה למשמשו הנאמן לעמוד מאחורי הדלת ולהשיג לבל יכנס איש. הצדיק מוסיף ומורה לו בפרטות: "גם אם יבואו החסידים המקורבים לדבר עימי אל תכניסם כלל, גם אם יבואו שני פריצים חשובים וירצו להכנס ויאמרו כי יש להם ענין הנוגע אל כלל ישראל, אל תניח אותם להכנס בשום אופן." "או אז" מנבא הצדיק "ילכו המה, ויבואו שני גנרלים גדולים אשר נשקם וחרבותיהם חגורים להם, אחד הוא הגנרל של רוסיה והשני של פולין, גם הם יבקשו להכנס אלי, ואתה לא תניחם. גם באם ירצו ליתן כסף וזהב לרוב ואבנים טובות ומרגליות אל תשמע להם ותמנע מהם את הכניסה."

"אפילו יבקשו ממך רק שתדפוק בדלת, תסרב ותאמר כי אינך מורשה. גם אם הללו יאימו בחרבם להתניו ראשך אם לא תעשה רצונם, אל תפחד מהם, ואמור להם - עשו כל מה שאתם רוצים, לי אין רשות! או אז תהיה נקי מאחריות למעשיהם, אבל אל תירא מהם כלל, כי לא יוכלו להרע לך." סיים הצדיק לצוות את המשל שועמד הכן למלא את פקודת הרבי בחיל ורעדה.

- - -

הנה כל חזונו של הרבי התחיל להתקיים אחת לאחת. תחילה הגיעו שני סוחרים וביקשו להתקבל אצל הרבי לשיחה דחופה, אולם המשמש מנע זאת מהם עד אשר פנו לדרכם. מיד אחר כך הגיעו שני פריצים נכבדים שביקשו להכנס אל הקודש פנימה, אולם המשמש הדפם לאחור, גם כאשר הללו שלפו כסף וזהב ומרגליות לא התרגש הגבאי, אלא שילחם משם בתוקף.

או אז הופיעו שני גנרלים חשובים וביקשו להיכנס, והגבאי אשר התייצב בפניהם אף חת ולא הסכים להכניסם. "יש לנו ענין חשוב הנוגע לכל כלל ישראל" אמרו והתחננו השניים אצל הגבאי, אולם הוא שמר את פקודת רבו ולא הכניסם. שלפו השנים מכיסם זהב וכסף ואבנים טובות, שמת התרצה באלו? שאלו, שמת לכל הפחות דפוק עבורנו על הדלת? ניסו את כוחם, אולם המשמש סירב בתוקף. השנים נמלאו זעם, ושלפו את חרביהם המושחזי-אולם המשמש לא זעם ממקומו, אך השנים לא

זרעו בחיים

מדור זכרון לצאצאי רבינו זי"ע

בית קוידינוב - לעכוויטש

לרגל י"ט ניסן יומא דהילולא של מרן הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע"א - רבו ומקורבו לחסידות של רבינו הקדוש מרן רבי שלמה קארלינער זי"ע"א. אמרנו לייחד עתה את המדור לסיקור קצרצר של ראש שושילתא קדישא דבית קוידינוב אשר מקורם הטהור משני צדיקים אלו גם יחד. גזע נכבד זה ראוי להיסקר בקרהבה כמסכת נכבדה וארוכה שתשתרע בעתיד על פני גליונות רבים. כאשר הפעם נסתפק אך בהארה זעירה בקצות גזע הקודש האדמו"ר הזקן מקוידינוב זי"ע"א.

שני תלמידיו הגדולים והמובהקים של רבינו הרש"ק, הרה"ק רבי אשר הזקן מסטאלין זי"ע"א בן הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע"א, והרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש זי"ע"א, נעשו למחותנים, כאשר הרה"ק רבי אהרן בן הלעכוויטשער נשא את הרבנית הצרפתית בת הרה"ק מסטאלין.

מזיווג זה נולד ריש שושילתא דדהבא דבית קוידינוב, הרה"ק רבי שלמה חיים פרלוב מקוידינוב זי"ע"א. רבי אהרן נפטר בצעירותו ובנו היתום רבי שלמה חיים נתגדל על ברכי זקינו הרא"ש מסטאלין, ולימים אף נשא את שם משפחתו - פערלאו, כשם משפחת אדמו"ר שושלת מקארלין שנקראו כך ע"ש אם המלכות מרת פעריל - אם הרה"ק רבי אהרן הגדול זי"ע"א. כאשר אף זקינו הסי"ק מלעכוויטש מאציל מהודו עליו. לאור זקינו הקדושים אלו, ובמסילות רבם המובהק רבינו הרש"ק, התגדל והתחנך רבי שלמה חיים.

כאן אנו מגיעים לצלע הקודש השנית, עם נישואי האדמו"ר רבי שלמה חיים, עם הרבנית מרת לאה ריזל ע"ה בת הרה"ק רבי דוב משה זוסמאן חתנו של רבינו הקדוש רבי שלמה מקארלין זי"ע"א.

החתונה התקיימה בסטאלין בשנת תק"ע, וזקינו הרה"ק מלעכוויטש הגיע אף הוא לסטאלין להשתתף בשמחת הכלולות, ונשתלק בעיר זו ושם מנוחתו כבוד. לאחר הסתלקות הלעכוויטשער מילא את מקומו בנו (דוד הרש"ק) הרה"ק רבי נח מלעכוויטש זי"ע"א. לאחר פטירת דודו רבי נח, התעטר רבי שלמה חיים בעטרת נהגות חסידים לעכוויטש. עד להכתרתו, כיהן כאב"ד בטוראו, ומאז עבר להתגורר בקוידינוב ושם קבע מושבו והנהגתו, בדרך זקנינו הקדושים. החל ממנו נפתחה מסכת הנהגה ושושלת אדמו"רי בית קוידינוב אשר מעטרת ומפארת זה למעלה ממאתיים שנה את כרם בית ישראל, ואשר הקימו לגיונות של חסידים ואנשי מעשה, שורשים עמוקים ואילנות פאר המלהיבים את בית ישראל לחיי תורה ועבודה יראה וקדושה, כדרך שהנחילו אבותיה ומייסדיה, רבותינו הקדושים מקארלין וסטאלין ולעכוויטש, זי"ע"א.

פרקי תולדותיו ודרכיו בקודש, ועל צאצאיו ושושלת האדמו"רים המפוארת, עוד חזון למועד להרחיב בעתיד מע"ג במה זו.

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

בקבר האחים הגדול... בודד, רצוף, אני שוכב עכשיו בליל פסח ונזכר בסדרים היפים בעבר, ליד שולחני של אבי, ולימים עם משפחתי. אף שהייתי עיף מן העבודה המאומצת באפייט מצות, לא יכולתי לישון כל הלילה. התייצבו למולי מראות שונים מן הכלא ומפיאטידין.... ממשפחתי לא שרד איש. באמרי קדיש אינני יודע את מי להזכיר קודם. והלילה נמשך כשנה. מכל עבר זרמו אלינו יהודים שלא יכלו להסתתר עוד אצל האיכרים או שהאיכרים לא רצו להחזיקם עוד אצלם. רבים באו אלינו בפסח בלי לדעת שפסח הוא. כל אחד חסך משהו מעצמו ונתן מצות ליהודים הבאים. בהלנתם היה גרוע יותר, פשוט לא היה מקום, ותכופות לנו ממש ברחוב. עבדנו גם בפסח, ומיד לאחר פסח שלחו אותנו לעבודות אדמה.

החיתונה התקיימה בסטאלין בשנת תק"ע, וזקינו הרה"ק מלעכוויטש הגיע אף הוא לסטאלין להשתתף בשמחת הכלולות, ונשתלק בעיר זו ושם מנוחתו כבוד. לאחר הסתלקות הלעכוויטשער מילא את מקומו בנו (דוד הרש"ק) הרה"ק רבי נח מלעכוויטש זי"ע"א. לאחר פטירת דודו רבי נח, התעטר רבי שלמה חיים בעטרת נהגות חסידים לעכוויטש. עד להכתרתו, כיהן כאב"ד בטוראו, ומאז עבר להתגורר בקוידינוב ושם קבע מושבו והנהגתו, בדרך זקנינו הקדושים. החל ממנו נפתחה מסכת הנהגה ושושלת אדמו"רי בית קוידינוב אשר מעטרת ומפארת זה למעלה ממאתיים שנה את כרם בית ישראל, ואשר הקימו לגיונות של חסידים ואנשי מעשה, שורשים עמוקים ואילנות פאר המלהיבים את בית ישראל לחיי תורה ועבודה יראה וקדושה, כדרך שהנחילו אבותיה ומייסדיה, רבותינו הקדושים מקארלין וסטאלין ולעכוויטש, זי"ע"א.

הפסח האחרון

מחג פסח בלודמיר נשתיירו בעיקר זכרונות משנות הזעם, עם גדיעת הקהילה היהודית שפרחה במקום מאות בשנים. וכך הוא חלק מהתיאור על חוויות הפסח בגטו הקטן שבלודמיר:

שבועיים לפני פסח התחילו לדבר על הכנת מצות. הרשל ב"ש קיבל על עצמו לטפל בהכנת מצות. נמצאה מכונת מצות, הציבו אותה בחשאי בגטו. האופה סיפק קמח, לא של שעורה, והתחילו לאפות מצות לפסח. העניים קיבלו מצות ללא תשלום, ורבים אחרים תמורת תשלום נמוך. עמדנו על המשמר שהדבר לא ייודע לגביטס קומיסר. עבדנו וימנו ולילה ולכל היהודים היו מצות לפסח. את הפסח שלי ניתן לשער: שכבתי בלילה זה על מיטתי הדלה ובכיתי לי בתוך תוכי בשקט בבדידות. ושאתי לבדי, ללא משפחה, ללא הורים, ללא אחיות אחים, כולם

רוצה לקבל את העלון במייל?

שלח הודעה ל-

A023011122@gmail.com

המעוניין לקחת חלק בהפצת העלון

מוזמן להתקשר

לקו לודמיר 02-30-111-22 8 שלווחה

הנדיב החפץ בעילום שמו

מעיר לונדון יצ"ו

לזכותו ולזכות משפחתו,

ושיצליח בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרו אסתר

איריס בת סוליקה

וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם

להצלחתם, ברוב נחת ושלחה